

Sygn. akt II AKa 124/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSA Zbigniew Kapiński

Sędziowie SA Anna Zdziarska

SO del. Katarzyna Capałowska (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. Sylwester Leńczuk

przy udziale prokuratora Szymona Liszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2020 r.

sprawy K. K. (1) ur. (...) w R. s. W. i M.

oskarżonego z art. 190§1 kk, art. 13§1 kk w zw z art. 282 kk w zw z art. 157§1 kk w zw z art. 11§2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 15 stycznia 2020 r. sygn. akt XVIII K 175/19

- 1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;*
- 2. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa;*
- 3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, w tym 23% VAT za obronę z urzędu oskarżonego wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 124/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2020 roku sygn. akt XVIII K 175/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>I.w zakresie czynu z pkt 1 aktu oskarżenia:</p> <p>1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:</p> <p>a. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, tj. z naruszeniem zasad logiki i doświadczenia życiowego, a nie swobodnej oceny dowodów, a mianowicie:</p> <p>i. zeznań świadka B. S., poprzez uznanie ich za wiarygodne w części dotyczącej wypowiedziania przez K.</p> <p>K. licznych gróźb pod jej adresem w rozmowach telefonicznych,</p> <p>podczas gdy ww. zeznania stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego K. K. (1), a żaden z pozostałych świadków nie był bezpośrednim świadkiem wypowiedziania gróźb, a same gróźby miały być wypowiedziane</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przez K. K. (1) podczas kilku rozmów telefonicznych, co w obliczu protokołu oględzin telefonu N. nie może zostać uznane za wiarygodne, gdyż z oględzin ww. telefonu wynika, że K. K. (1) zainicjował w dniu 15 stycznia 2019 roku tylko jedno połączenie telefoniczne z B. S. przed godziną 18:00, a nie jak twierdzi B. S. kilka połączeń, podczas których miał jej grozić na różne sposoby;

ii. protokołu oględzin telefony komórkowego marki N. należącego do K. K. (1), poprzez przyjęcie w oparciu o ww. dowód, że oskarżony mógł grozić B. S.,

podczas gdy z treści ww. protokołu wynika, że K. K. (1) nawiązał w dniu 15 stycznia 2019 roku tylko jedno połączenie B. S. przed godziną 18:00, co przeczy wersji przedstawionej przez B. S., jakoby K. K. (1) dzwonił do niej kilkakrotnie i podczas kilku rozmów wyrażał groźby w stosunku do niej;

co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na ustaleniu, że K. K. (1) wypowiadał w rozmowach telefonicznych z B. S. groźby pod jej adresem;

2. obrazę przepisów prawa materialnego, poprzez niewłaściwe

zastosowanie art. 190 1 k.k. i uznanie oskarżonego za winnego tego, że groził on B. S. popełnieniem przestępstwa na jej szkodę, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, podczas gdy z ustalonego przez Sąd meriti stanu faktycznego nie wynika, żeby ewentualnie wypowiedziane groźby

wzbudziły u B. S. jakąkolwiek obawę ich spełnienia;

II.w zakresie czynu z pkt 2 aktu oskarżenia:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:

a. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, tj. z naruszeniem zasad logiki i doświadczenia życiowego, a nie swobodnej oceny dowodów, a mianowicie:

i. zeznań B. S. poprzez przyjęcie, że zeznania te pozwalają na ustalenie, że oskarżony K. K. (1) popełnił zarzucany mu w pkt 2 aktu oskarżenia czyn w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

podczas gdy, z zeznań ww. świadka wynika, że rozmawiając z K. K. (1) ustalili oni, że oskarżony otrzyma tego samego dnia kwotę 50 złotych jako zapłatę za pomoc przy diagnostyce samochodu, a kwota ta miała zostać przekazana K. K. (1) przez S. G., co wskazuje, że przy założeniu iż oskarżony dopuścił się pobicia S. G., nie działał z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, gdyż taką miał zagwarantowaną przez B. S., a zatem nie miał powodów uzyskiwania jej przemocą;

ii. zeznań S. G. poprzez przyznanie im waloru wiarygodności w zakresie w jakim rozpoznał on K. K. (1) jako napastnika i sprawcę jego pobicia, a także działania oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przyjmując przy tym, że zeznania te są konsekwentne od pierwszego do ostatniego przesłuchania, a także są spójne z zeznaniami B. S., P. L. (1) i M. R.

podczas gdy, S. G. w chwili zdarzenia był pod silnym wpływem alkoholu (3,12 promila), co wpływało na jego zdolność postrzegania

i zapamiętywania, co zostało całkowicie pominięte w toku oceny zeznań ww. świadka; S. G. nie był w stanie w sposób jednoznaczny określić przyczyny pobicia w dniu 15 stycznia 2019 roku, ani nie był w stanie jednoznacznie wskazać czy sprawca zażądał od niego pieniędzy przed pobiciem, ani czy temat zapłaty był między nimi w ogóle poruszony,

co wskazuje, że przesłuchanie ww. świadka nie daje podstaw do stwierdzenia, że oskarżony, przy założeniu, że dopuścił się pobicia S. G., działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej;

jak również przy pominięciu faktu, że S. G. zeznał, że sprawca miał na sobie czapkę z daszkiem, którą pozostawił na miejscu zdarzenia, a także iż był ubrany w kurtkę z napisem na plecach, których to nigdy nie posiadał oskarżony K. K. (1), co również wskazuje, że to nie oskarżony był sprawcą pobicia S. G.

(...). zeznań M. R., poprzez pominięcie w toku czynionych ustaleń faktycznych twierdzeń ww. świadka opisujących oskarżonego jako osobę spokojną niezdolną do przemocy nawet pod wpływem alkoholu, a także twierdzeń wskazujących, że oskarżony zimą nie chodził w czapce z daszkiem i nie posiadał bluzy ani kurtki z napisem (nazwą firmy kurierskiej) na plecach;

i. zeznań P. L. (1) w zakresie w jakim Sąd meriti przyjął na ich podstawie, że sprawca pobicia S. G. nie miał czapki z daszkiem, która została pozostawiona na miejscu zdarzenia, jak również pominięciu okoliczności, że sprawca nosił kurtkę z napisem (logo firmy kurierskiej), a także pominięciu

części zeznań świadka opisujących sprawcę pobicia jako osobę większej postury i wyższą niż sam pokrzywdzony,

podczas gdy z zeznań tego świadka złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika, że sprawca pozostawił na miejscu zdarzenia czapkę z daszkiem, co koresponduje z zeznaniami S. G., który również zeznawał konsekwentnie, że sprawca miał na sobie czapkę z daszkiem, która została zabezpieczona na miejscu zdarzenia, a z zeznań m.in. świadka M. R. wynika, że K. K. (1) jest niższy niż S. G., która to okoliczność winna być znana również Sądowi z urzędu z uwagi na obecność zarówno oskarżonego jak i S. G. na sali rozpraw,

co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że to K. K. (1) jest sprawcą zdarzenia z dnia 15 stycznia 2016 roku, podczas gdy opis sprawcy zdarzenia nie odpowiada wizerunkowi oskarżonego;

v. wyjaśnień K. K. (1) poprzez odmowę przyznania im waloru wiarygodności,

podczas gdy z jego spójnych, logicznych i konsekwentnych zeznań wynikało, że nie mógł być w chwili zdarzenia na jego miejscu, gdyż odebrał on telefon od B. S. z informacją, że może przyjść po pieniądze o godzinie 17:55, już po około 5 minutach od tej chwili doszło do telefonicznego zgłoszenia zdarzenia przez świadka P. L. (1), co wyklucza możliwość w tym czasie przygotowania do wyjścia z mieszkania, przedostania się z 4 piętra budynku położonego przy ul. 20-latków 4 na miejsce zdarzenia,

krótkiej wymiany zdań z S. G., a następnie pobicia go;

co łącznie skutkowało błędnym ustaleniem, że K. K. (1) jest sprawcą czynu opisanego w pkt 2 aktu oskarżenia

b. art. 170 1 pkt 3 k.p.k. poprzez nieuzasadnione oddalenie wniosku

dowodowego oskarżonego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badań DNA, na okoliczność czy na zabezpieczonej na miejscu zdarzenia czapce znajduje się materiał genetyczny oskarżonego, co pozwoliłoby na jego wyeliminowanie z kręgu osób

podejrzanych o sprawstwo zdarzenia z dnia 15 stycznia 2019 roku z udziałem S. G., stwierdzając, że dowód ten nie pozwoli na ustalenie czy czapka zabezpieczona na miejscu zdarzenia faktycznie należała do sprawcy zdarzenia, co stoi w sprzeczności z zeznaniami samego pokrzywdzonego i świadka P. L. (1), którzy to stwierdzili, że sprawca miał na sobie czapkę z daszkiem, a na miejscu zdarzenia zabezpieczono tylko jedną taką czapkę;

c. art. 170 §1 pkt 2 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku o zwrócenie się do Centrum Powiadamiania Ratunkowego w W. (dalej również jako: (...)) o udzielenie informacji, o której dokładnie godzinie P. L. (1) dokonał zgłoszenia zdarzenia z dnia 15 stycznia 2019 roku, co wbrew twierdzeniom Sądu metiri ma dla rozstrzygnięcia sprawy kluczowe znaczenie, gdyż ustalenie dokładnej godziny wykonania przez ww. świadka zdarzenia telefonu do (...), pozwoliłoby na wykluczenie możliwości przedostania się w tak, krótkim czasie przez K. K.

	<p>(1) z mieszkania przy ul. 20-latków 4 na miejsce zdarzenia, zwłaszcza w kontekście notatki służbowej funkcjonariusza będącego na miejscu zdarzenia, z której wynika, że dyspozycję udania się na miejsce zdarzenia otrzymał on już o godzinie 18:05, a zatem zgłoszenie telefoniczne musiało mieć miejsce wcześniej, a telefon od B. S. K. K. (1) otrzymał o godzinie 17:55.</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy oskarżonego okazały się niezasadne. Sąd Okręgowy dokonał logicznej oceny dowodów i na ich podstawie wywiódł prawidłowe ustalenia faktyczne. Na wstępie zaznaczyć należy, że nie każdy z przeprowadzonych na rozprawie główniej dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach w istocie niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów. Odmówienie wiary niektórym zeznaniom lub wyjaśnieniom złożonym przez świadków lub oskarżonych, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności wynikających z dowodów, lub wadliwych ustaleń faktycznych.</p> <p>Kluczowy dla rozważań nad oceną dowodów (i ustaleniu stanu faktycznego) zarówno Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego jest fakt, iż w zdarzeniach z dnia 15 stycznia 2019 roku opisanych w akcie oskarżenia</p>		

nie brały przypadkowe osoby, ad hoc, anonimowe dla siebie. Pokrzywdzeni znali wcześniej oskarżonego – zatem nie może budzić wątpliwości fakt, że wskazali właściwie na osobę sprawcy. Spotykali się wcześniej z K. K. (1). Fakt, że w dacie zdarzenia i po nim pokrzywdzony S. G. był w stanie nietrzeźwości również w ocenie Sądu nie wpłynął znacząco na jego depozycje odnośnie sprawstwa oskarżonego, dlatego też kwestie ubioru mają znaczenie drugorzędne. Na aprobatę zasługuje konstatacja Sądu, że czapka, która została znaleziona na miejscu zdarzenia pre se nie stanowi o sprawstwie. Jak wynika bowiem z zeznań świadka P. L. (2) czapki na głowie sprawcy świadek nie widział, bo ona leżała już na chodniku. k. 67-70. k.575, a na podstawie badań znalezionej czapki nie można stwierdzić ani też wykluczyć obecności oskarżonego na miejscu zdarzenia.

Jak wynika z zeznań siostry pokrzywdzonego B. S. - pokrzywdzony nadużywał alkoholu przez długi czas, zatem funkcjonowanie S. G. i postrzeganie zdarzeń przez niego w dniu 15 stycznia 2019 roku nie było czymś incydentalnym, bowiem do takiego sposobu życia pokrzywdzony był przyzwyczajony.

Nie umyka uwadze Sądu, iż przed czynnościami wykonywanymi przez policję, pokrzywdzeni nie mieli sposobności by ustalać między sobą wersje wydarzeń, bowiem jak wynika z zeznań B. S. – bezpośrednio po zdarzeniu pobicia S. G., kiedy odwiedził on siostrę to ona bardziej była skupiona na tym, iż znów widzi go w stanie nietrzeźwości, a sam pokrzywdzony zdawał się w obecności siostry

uniknąć opowieści o zdarzeniu (k.10 v.T. I)

Podobnie zestawienie rozmów telefonicznych nie wyklucza zeznań pokrzywdzonego S. G., tworząc oskarżonemu alibi, bowiem pokrzywdzony był pewny rozpoznania sprawcy.

Zeznania S. G. są konsekwentne w swojej wymowie, iż w kwestii pomocy oskarżonego w diagnozowaniu lub naprawie usterki samochodu nie była umawiana kwota pieniężna dla oskarżonego za „przysługę” To oskarżony post factum żądał pieniędzy.

W kwestii zarzutów dotyczących czynu na szkodę B. S.: Po pierwsze jej relacja wskazuje (gdy nie wiedziała ona co się działo z S. G.), że wiedzę o tym, iż pokrzywdzony „zleci z 4 piętra” uzyskała z rozmów z oskarżonym. Niezależnie od tego odnotować należy iż świadek M. R. w swoich zeznaniach przedstawił okoliczności związane z zamknięciem w mieszkaniu na 4 piętrze, co korelowało z zeznaniami S. na temat gróźb wyrzucenia jej brata z 4 piętra. To potwierdza, iż relacje pokrzywdzonej o rozmowach z oskarżonym nie były gołosłowne, taką wiedzę, przedstawiała, jaka została jej przedstawiona przez oskarżonego.

W postępowaniu przygotowawczym zeznania B. S. były najbliższe zdarzeniom, zatem najbardziej szczegółowe i oddające jej przeżycia oraz emocje. W tym obawę wzbudzoną groźbami kierowanymi przez oskarżonego. Fakt, iż z upływem czasu (kiedy w sposób zrozumiały zaczęły się zacierać ślady emocjonalne), w postępowaniu sądowym B. S. postanowiła aby cofnąć wniosek o ściganie w

świetle przepisu art.12 §3kpk Nie niweluje odpowiedzialności K. K. (1), bowiem nadal aktualna była treść wynikająca z przesłuchania podczas postępowania przygotowawczego tego świadka.

Wreszcie wskazać należy, iż Sąd Okręgowy w ustaleniach faktycznych stwierdził, że w dniu 15.01.2019 r. w W. groził B. S. popełnieniem przestępstwa na jej szkodę, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione tj. czynu z art. 190 § 1 kk. Zatem została ustalona data dzienna , a nie konkretna godzina rozmowy. Na tle przeprowadzonych dowodów wydaje się racjonalne, że B. S. mogła podejmować w rozmowach telefonicznych „pertraktacje” z oskarżonym, dlatego było wykonywanych kilka połączeń.

W ocenie Sądu odwoławczego nie doszło również do obrazu art 170 kpk, Korzystanie przez Sąd z uprawnienia opisanego w art. 170 kpk dla wyznaczenia zakresu materiału dowodowego przydatnego dla rozpoznania sprawy w świetle zarzutu aktu oskarżenia nie może być poczytane za próbę ograniczenia prawa do obrony lub obrazę art. 7 kpk = ale za realizację dyspozycji zawartej w art.366 kpk i art. 368 kpk.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Ponieważ zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy okazały się niezasadne – w konsekwencji wniosek środka odwoławczego nie został uwzględniony.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok skazujący oskarżonego K. K. (1).</u>	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Powody utrzymania w mocy wyroku są tożsame z tymi dla których zarzuty apelacyjne zostały uznane za niezasadne w części 3 uzasadnienia.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2 i 3	<p>O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 624 §1 kpk z uwagi na fakt, iż oskarżony nie posiada dochodów oraz jest pozbawiony wolności.</p> <p>O kosztach obrony z urzędu świadczonej na rzecz oskarżonego w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na podstawie art. 618 §1 pkt.11 kpk</p>

7. PODPIS
Katarzyna Capałowska Zbigniew Kapiński Anna Zdziarska

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok skazujący.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana